

“मीठे बच्चे— रक्षाबन्धनको पर्व प्रतिज्ञाको पर्व हो, जुन संगमयुगबाट नै शुरू हुन्छ । अहिले तिमी पवित्र बन्ने र बनाउने प्रतिज्ञा गर्दछौ ।”

- प्रश्नः—** तिम्रो सबै कार्य के को आधारमा सफल हुन सक्छ ? नाम प्रसिद्ध कसरी हुन्छ ?
उत्तरः— ज्ञान बलको साथै योगको पनि बल भयो भने सबै कार्य स्वयम् गर्नको लागि तयार हुन पुग्छन् । योग धेरै गुप्त छ, यसबाट तिमी विश्वको मालिक बन्छौ । योगमा रहेर सम्भायौ भने पत्रकारहरूले आफैं तिम्रो सन्देश छपाउनेछन् । पत्रिकाद्वारा नै नाम प्रसिद्ध हुनु छ, यसबाट धेरैलाई सन्देश मिल्नेछ ।

ओम् शान्ति । आज बच्चाहरूलाई रक्षा-बन्धनको बारेमा सम्झाउँछु किनकि अब नजिकै छ । प्यारा बच्चाहरू रक्षा-बन्धनको लागि जान्छन् । अब जुन चीज पहिले भएको थियो, त्यसको पर्व मनाउँछन् । यो त बच्चाहरूलाई थाहा छ— आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले पनि यो प्रतिज्ञा पत्र लेखाएको थिएँ, जसको धेरै नाम दिएका छन् । यो हो पवित्रताको निशानी । ‘राखी’ बाँधनको लागि सबैलाई भन्नुपर्ने हुन्छ । यो पनि जान्दछौ— पवित्र दुनियाँ सत्ययुगको आदिमा नै हुन्छ । यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै राखी पर्व शुरू हुन्छ, जुन फेरि मनाइन्छ जब भक्ति शुरू हुन्छ, यसलाई भनिन्छ अनादि पर्व । त्यो पनि कहिलेदेखि शुरू हुन्छ ? भक्तिमार्गबाट । किनकि सत्ययुगमा त यी पर्व आदि हुँदै हुँदैनन् । यी हुन्छन् यहाँ । सबै चाडपर्व आदि संगममा हुन्छन्, यही फेरि भक्ति मार्गबाट शुरू हुन्छ । सत्ययुगमा कुनै चाडपर्व हुँदैनन् । तिमीले भन्छौ होला, दीपावली त हुनुपर्छ ? हुँदैन । त्यो पनि यहाँ मनाइन्छ, त्यहाँ आवश्यक छैन । जो यहाँ मनाउँछन् त्यो त्यहाँ मनाउन सक्दैनन् । यी सबै कलियुगका पर्वहरू हुन् । रक्षा-बन्धन मनाउँछन्, अब यो कसरी बताउन सकिन्छ कि यो रक्षा-बन्धन किन मनाइन्छ ? तिमीले सबैलाई राखी बाँध्छौ, भन्दछौ— पावन बन्नुहोस् किनकि अब पावन दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ । त्रिमूर्तिको चित्रमा पनि लेखिएको छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ, पावन दुनियाँको, त्यसैले पवित्र बनाउनको लागि रक्षा-बन्धन मनाइन्छ । अहिले हो ज्ञानमार्गको समय । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— भक्तिको कुनै पनि कुरा सुनाए भने उनलाई सम्झाउनुपर्छ— हामी अहिले ज्ञानमार्गमा छौं । ज्ञानसागर एकै भगवान् हुनुहुन्छ, जसले सारा दुनियाँलाई निर्विकारी बनाउनुहुन्छ । जब भारतवर्ष निर्विकारी थियो, तब सारा दुनियाँ पावन थियो । भारतवर्षलाई निर्विकारी बनाएपछि सारा दुनियाँ निर्विकारी हुनेछ । भारतलाई विश्व भनिदैन । भारत त एक खण्ड हो विश्वमा । बच्चाहरू जान्दछन्— नयाँ दुनियाँमा केवल एक भारत खण्ड हुनेछ । भारत खण्डमा अवश्य मानिसहरू पनि रहन्छन् । भारत खण्ड सचखण्ड थियो, सृष्टिको आदिमा देवता धर्म नै थियो, त्यसलाई नै भनिन्छ निर्विकारी पवित्र धर्म, जुन ५ हजार वर्ष भयो । अब यो पुरानो दुनियाँ केही दिन मात्रै बाँकी छ । कति दिन निर्विकारी बन्नमा लाग्छ ? समय त लाग्छ । यहाँ पनि पवित्र बन्ने पुरुषार्थ गर्दैन् । सबैभन्दा ठूलो उत्सव (पर्व) त यही हो । प्रतिज्ञा गर्नुपर्छ— बाबा, म पवित्र त अवश्य बन्नेछू । यो उत्सव सबैभन्दा महान् मान्नुपर्छ । सबैले पुकार्दैन् पनि, हे परमपिता परमात्मा, यो भन्दाखेरि पनि परमपिता बुद्धिमा आउँदैन । तिमी जान्दछौ— परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ जीव आत्माहरूलाई ज्ञान दिन । आत्मा-परमात्मा अलग रहे... यो मेला यस संगमयुगमा नै हुन्छ । यसलाई कुम्भको मेला पनि भनिन्छ, जुन हर ५ हजार वर्षपछि एक पटक नै हुन्छ । त्यो पानीमा स्नान गर्ने मेला त धेरै पटक मनाउँदै आयौ, त्यो हो भक्तिमार्ग । यो हो ज्ञानमार्ग । संगमलाई नै कुम्भ भनिन्छ । तीन नदीहरू वास्तवमा छैन्दै छैनन्, पानीको गुप्त नदी कसरी हुन सक्छ ! बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो यो गीता गुप्त छ । त्यसैले यो सम्झाइन्छ— तिमी योगबलबाट विश्वको बादशाही लिन्छौ, यसमा नाँच-तमासा आदि केही पनि छैन । त्यो भक्तिमार्ग पूरा आधाकल्प चल्छ अनि यो ज्ञान चल्छ एक जीवन । फेरि दुई युग हुन्छन् ज्ञानको प्रारब्ध, ज्ञान चल्न सक्दैन । भक्ति त द्वापर-कलियुगदेखि चल्दै आएको छ । ज्ञान केवल एकै पटक मिल्दै फेरि त्यसको प्रारब्ध २१ जन्म चल्नेछ । अब तिम्रो आँखा खुलेको छ । पहिले तिमी अज्ञान निद्रामा थियौ । रक्षा-बन्धनमा ब्राह्मणहरूले राखी बाँध्छन् । तिमी पनि ब्राह्मण है । ती हुन् कोख वंशावली, तिमी है मुख वंशावली । भक्तिमार्गमा कति अन्धशद्वा छ । दलदल (दुबन)मा फँसेका छन् । दलदलमा पाउ फँस्छ, हैन ? त्यसैले

मानिसहरू भक्तिको दलदलमा फँस्छन्, एकदम घाँटीसम्म आइपुछ्छ। अनि बाबा फेरि आउनुहुन्छ बचाउन। जब चोटी (शिखा) मात्रै बाँकी रहन्छ, पक्रनको लागि चाहियो नि। बच्चाहरूले मेहनत गर्दैन् सम्भाउनको लागि। करोडौं मानिसहरू छन्, एक-एकको पासमा जान त मेहनत लाग्छ। तिम्रो बदनाम अखबारहरूद्वारा भएको हो—यिनले भगाउँछन्, घरबार छुटाउँछन्, भाइ-बहिनी बनाउँछन्। शुरुको कुरा कति फैलियो। अखबारहरूमा छापियो। अब एक-एकलाई त सम्भाउन सकिदैन। फेरि तिमीहरूलाई अखबारहरू नै काममा आउनेछन्। अखबारहरूद्वारा नै तिम्रो नाम प्रख्यात हुनेछ। अब विचार गर्नु छ— के गरै जसले गर्दा बुझन सक्न्। रक्षा-बन्धनको अर्थ के हो? जबकि बाबा आउनुभएको छ पावन बनाउन, तब बाबाले बच्चाहरूसँग पवित्रताको प्रतिज्ञा लिनुभएको छ। पतित-पावनले राखी बाँधनुभएको छ।

कृष्णको जन्म मनाउँछन्, फेरि अवश्य गदीमा बसेको हुनुपर्छ। राज्याभिषेक (कोरोनेशन) भएको कहिल्यै देखाउँदैनन्। सत्ययुगको आदिमा लक्ष्मी-नारायण थिए। उनको राज्याभिषेक भएको हुनुपर्छ। राजकुमारको जन्म मनाउँछन्, फेरि राज्याभिषेक खोई त? दीपावलीमा राज्याभिषेक हुन्छ, बडो भव्यता हुन्छ, त्यो हो सत्ययुगको। संगमको जुन कुरा छ, त्यो वहाँ हुँदैन। घर-घरमा प्रकाश यहाँ नै हुनेछ। वहाँ दीपावली आदि मनाउँदैनन्। वहाँ त आत्माहरूको ज्योति प्रज्वलित हुन्छ। वहाँ फेरि राज्याभिषेक मनाइन्छ, न कि दीपावली। जबसम्म आत्माको ज्योति प्रज्वलित हुँदैन, तबसम्म फर्केर जान सक्दैन। अहिले यी सबै त पतित छन्। उनलाई पावन बनाउनको लागि सोच बनाउनुपर्ने हुन्छ। बच्चाहरू सोचेर जान्छन् ठूला बडा व्यक्तिहरूको पासमा। बच्चाहरूको बदनाम भयो अखबारहरूद्वारा, फेरि नाम पनि यसैद्वारा हुनेछ। अलिकति पैसा दियो भने राम्रोसँग छपाउनेछन्। अब तिमीले पैसा पनि कहिलेसम्म दिनेछौ? पैसा दिनु पनि रिश्वत (घुस) हो। नियम विरुद्ध हुन पुरछ। आजकाल रिश्वत विना त काम नै हुँदैन। तिमीले पनि रिश्वत दियौ, उनले पनि रिश्वत दिए भने दुवै बराबर हुने भए। तिम्रो कुरा छ योगबलको। योगबल यति हुनुपर्छ जसले गर्दा कसैसँग पनि काम गराउन सकियोस्। भूँ-भूँ गरिरहनुपर्छ। ज्ञानको बल त तिमीहरूमा पनि छ। यी चित्र आदिमा ज्ञान छ, योग गुप्त छ। आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ, बेहदको वर्सा लिनको लागि। त्यो हो गुप्त, जसबाट तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ, जहाँ बसे पनि तिमीले याद गर्न सक्छौ। केवल यहाँ बसेर योग साधना गर्नु छैन। ज्ञान र याद दुवै सहज छ। केवल ७ दिनको कोर्स लिए पुरछ। धेरै आवश्यक छैन। फेरि तिमी गएर अरूलाई पनि आफू समान बनाऊ। बाबा ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ। यी दुई कुरा मुख्य छन्। यिनीद्वारा तिमीले शान्तिको वर्सा लिइरहेका छौ। याद पनि अति सूक्ष्म छ।

ठीक छ तिमी बच्चाहरूले चक्र लगाउ, बाबालाई याद गर। पवित्र बन्नु छ, दैवी गुण धारण गर्नु छ। कुनै पनि अवगुण हुनु हुँदैन। काम विकार धेरै ठूलो अवगुण हो। बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी पतित नबन। ठीक छ, स्त्री सम्मुख हुँदा पनि तिमीले आफूलाई आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गर। देखेर पनि नदेख। मैले त आफ्नो बाबालाई याद गर्दू, उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। तिमीलाई आफू समान बनाउनुहुन्छ, तिमी पनि ज्ञानसागर बन्छौ। यसमा अलमलिनु हुँदैन। उहाँ हुनुहुन्छ परम आत्मा। परमधाममा रहनुहुन्छ, त्यसैले ‘परम’ भनिन्छ। यसो त तिमी पनि रहन्छौ। अब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिमी ज्ञान लिइरहेका छौ। स-सम्मान पास (पास विद् अनर) उनलाई भनिन्छ, जो पूरा ज्ञानसागर बनिसके। बाबा पनि ज्ञानसागर, तिमी पनि ज्ञानको सागर। आत्मा कुनै सानो-ठूलो हुँदैन। परमपिता पनि आकारमा कुनै ठूलो हुनुहन्न। यो जुन भनिन्छ हजारै सूर्यभन्दा तेजोमय— यी सबै गफ हुन्। बुद्धिमा जुन रूपबाट याद गर्दैन् त्यही साक्षात्कार हुन जान्छ। यसमा समझ चाहिन्छ। आत्माको साक्षात्कार वा परमात्माको साक्षात्कार, कुरा एकै हो। बाबाले महसुस (रियलाइज) गराउनुभएको छ— म नै पतित-पावन, ज्ञानको सागर हुँ। समयमा आएर सबैको सद्गति गर्दू। सबैभन्दा धेरै भक्ति तिमीले गन्यौ, फेरि बाबाले तिमीलाई नै पढाउनुहुन्छ। रक्षा-बन्धनपछि कृष्ण जन्माष्टमी आउँछ। फेरि आउँछ दशैं (दशहरा)। वास्तवमा दशैं भन्दा पहिले त कृष्ण आउन सक्दैनन्। दशैं पहिले हुनुपर्छ, फेरि कृष्ण आउनेछन्। यो हिसाब पनि तिमीले निकालेछौ। पहिले त तिमीले केही पनि बुझेका थिएनौ। अहिले बाबा

कति समझदार बनाउनुहुन्छ । टिचरले समझदार बनाउँछन् नि । अहिले तिमी जान्दछौ— भगवान् बिन्दु स्वरूप हुनुहुन्छ । वृक्ष कति विशाल छ । आत्माहरू बिन्दी रूपमा माथि रहन्छन् । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई सम्भाइन्छ, वास्तवमा एक सेकेण्डमा समझदार बन्नुपर्छ । तर पत्थरबुद्धि यस्ता छन्, जसकारण बुझदै बुझैनन् । नत्रभने एक सेकेण्डको कुरा हो । हदका पिता जन्म-जन्म नयाँ मिल्छ । यहाँ बेहदका पिता त एकै पटक आएर २१ जन्मको वर्सा दिनुहुन्छ । अहिले तिमी बेहदका पितासँग बेहदको वर्सा लिइरहेका छौ । आयु पनि लामो हुनेछ । यस्तो पनि होइन, २१ जन्मसम्म कुनै एकै पिता मात्र हुनेछन् । होइन, तिम्रो आयु लामो हुनेछ । तिमीले कहिल्यै दुःख देख्ने छैनौ । अन्त्यमा तिम्रो बुद्धिमा यो ज्ञान रहनेछ । बाबालाई याद गर्नु छ र वर्सा लिनु छ । बच्चा जन्मियो अनि अधिकारी बन्यो । बाबालाई जानेपछि बाबा र वर्सालाई याद गर, पवित्र बन । दैवी गुण धारण गर । बाबा र वर्सा (प्राप्ति) कति सहज छ । लक्ष्य-उद्देश्य पनि सामुन्ने छ ।

अब बच्चाहरूले विचार गर्नु छ— हामीले कसरी पत्रिकाद्वारा कसैलाई सम्भाउन सक्छौ ? त्रिमूर्ति पनि दिनुपर्छ किनकि सम्भाइन्छ ब्रह्माद्वारा स्थापना । ब्राह्मणहरूलाई पावन बनाउन बाबा आउनु भएको छ, त्यसैले राखी बाँध्न लगाइन्छ । पतित-पावन बाबाले, दुनियाँलाई पावन बनाइरहनुभएको छ । हरेकलाई पावन बन्नु छ किनकि अब पावन दुनियाँ स्थापना हुनेछ । अब तिम्रो ८४ जन्म पूरा भएको छ । जसले धेरै जन्म लिएका होलान् उनले राम्रोसँग बुझदै जानेछन् । पछि आउनेलाई यति खुशी हुँदैन किनकि भक्ति कम गरेका हुन्छन् । भक्तिको फल दिन बाबा आउनुहुन्छ । भक्ति कसले ज्यादा गरेको छ, यो पनि अब तिमी जान्दछौ । पहिलो नम्बरमा तिमी नै आएका हौ, तिमीले नै अव्यभिचारी भक्ति गरेका हौ । तिमीले पनि आफूसँग सोध— मैले धेरै भक्ति गरेको छु या यिनले ? सबैभन्दा राम्रो जसले सेवा गर्दै, अवश्य उसले धेरै भक्ति पनि गरेको छ । बाबाले नाम त लेखनुहुन्छ— कुमारका छिन्, जनक छिन्, मनोहर छिन्, गुल्जार छिन् । नम्बरवार त हुन्छन् । यहाँ क्रमैसँग बसाउन सकिदैन । विचार गर्नुपर्छ— रक्षा-बन्धनको विषयमा अखबारमा कसरी छापौं । त्यो त ठीक छ, मन्त्री आदिको पासमा जान्दैन, राखी बाँधदछन् तर पवित्र त बन्दैनन् । तिमी भन्दछौ— पवित्र बनेपछि पवित्र दुनियाँ स्थापना हुनेछ । ६३ जन्म विकारी बन्यौ, अब बाबा भन्नुहुन्छ— यो अन्तिम जन्म पवित्र बन । खुदा (भगवान्)लाई याद गन्यौ भने तिम्रो शिरमाथि जुन पाप छ त्यो उत्रिनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स-सम्मान पास हुनको लागि बाबा समान ज्ञानसागर बन्नु छ । कुनै पनि अवगुण भित्र छ भने त्यसलाई जाँच गरेर निकालिदिनु छ । शरीरलाई देखेर पनि नहेरी आत्मा निश्चय गरेर आत्मासँग कुरा गर्नु छ ।
- २) योगबल यति जम्मा गर्नु छ, जसले गर्दा आफ्नो हरेक काम सहज होस् । अखबारहरूद्वारा हरेकलाई पावन बन्ने सन्देश दिनु छ । आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— प्वाइन्ट स्वरूपमा स्थित भएर मन-बुद्धिलाई नेगेटिभको प्रभावबाट सुरक्षित राख्नेवाला विशेष आत्मा भव

जसरी कुनै सिजन हुन्छ त्यस सिजनबाट बच्चको लागि त्यसै अनुसार ध्यान राखिन्छ । पानी पन्यो भने छाता, रेनकोट आदिको ध्यान राखिन्छ । जाडो आयो भने न्यानो कपडा राखिन्छ... । त्यस्तै वर्तमान समय मन बुद्धिमा नेगेटिभ भाव र भावना पैदा गर्ने विशेष कार्य मायाले गरिरहेको छ । त्यसैले विशेष सुरक्षाको साधन अपनाऊ । यसको सहज साधन हो— एक विन्दु स्वरूपमा स्थित हुनु । आश्चर्य र प्रश्न चिन्हको सट्टा बिन्दु लगाउनु अर्थात् विशेष आत्मा बन्नु ।

स्लोगनः— आज्ञाकारी ऊ हो जसले हर संकल्प, बोल र कर्ममा हुन्छ हुजुर (जी हजुर) गर्दै ।

शब्दार्थः— राज्याभिषेक (कोरोनेशन) — नयाँ राजा पहिलो पल्ट विधिपूर्वक राजगद्दीमा बस्ने काम